

இப்போது ஞானி வானம்பாடிகள் , அவர்கள் கவிதைகள் , அவர்களை ஒன்றிணைத்து செயல்பட தான் முனைந்தது, அவர்களின் தனிப்பட்ட ஆளுமகைகள் , வானம்பாடி இதழ் கொண்டு வரும் முன் அவர்களின் தனிப்பட்ட ஆளுமகைகள் , வானம்பாடி இதழில் அவர்கள் வளிப்படுத்திய கவிதைகளின் பண்புகள் , தான் அவர்களிடம் எதிரார்த்த ஒன்றுபட்ட கருத்தாகும் , அவர்களது செயல்பாடுகளும் என்று எழுபதுகளின் ஆரம்பத்திலிருந்து வானம்பாடி இதழும் இயக்கமாக தான் அதைச் செயல்படுத்த விழைந்ததும் , இடையே அவர்களுக்கிடையே எழுந்த முரண்பாடுகள் , பின்னர் வானம்பாடி இதழ் செயல்பட முடியாது போனதும் , இன்று சும்மா நூற்பது ஆண்டுகளுக்கப்பின்னர் அது பற்றிய அவரது சிந்தனைகள் எல்லாம் அவ்வப்போது எழுதிய கட்டுரைகள் , கடிதங்களை எல்லாம் தொகுத்து அளித்திருக்கிறார் , படிக் சுவாரசியமாக தான் இருக்கிறது. வளியில் சொல்லப்பட்டதும் , சொல்லிக்கொண்டதும் தன் எதிர்பார்ப்புகளும் ஏமாற்றங்களும் நம் முன் அவை விரியும் போது, இவற்றினிடையே ஞானியின் மாறிவரும் அபிப்பிராயங்களையும் மாறாது அவர் வலியுறுத்தும் பார்வைகளையும் பாரக்க முடிகிறது.

ஞானி தன் அளவாக்கு தனக்கு உண்மையாகத் தான் இருக்கிறார் . அவ்வப்போது அவர் தன் சக கவிஞர்களைப் பற்றியும் அவ்வப்போது தன் மாறிவரும் அபிப்பிராயங்களையும் சொல்லிச் சொல்லும் போது , எல்லோரும் கட்டடாக செயல்படும் போது சில விஷயங்கள் மனதுக்கு ஒத்து வராவிட்டாலும் பாராட்டாது கட்டடாச் செயல்பாட்டிலேயே கவனம் செலுத்தும் காரணத்தாலா, இல்லலை, பின்னர் எல்லாம் சரியாகிவிடும் , மார்க்ஸிஸம் தான் இந்த முரண்களைச் சரிசெய்துவிடும் சர்வரோக நிவாரணி என்ற நம்பிக்கையா, எதுவென்று ஏதும் புரிவதில்லை. ஆனால் இந்த முரண்களையெல்லாம் தானே முன் வந்து முன் வகைக்கும் போது, அவரை நாம் முன்னுக்கு பின் முரணாகப் பசுகிறார் என்று கருத முடிவதில்லை. எனினும் ஒவ்வொரு கட்டடா இயக்கத்தின் பின்னும் , கட்டடாக செயல்பட வருபவர்களின் அவரவரது உள்நோக்கங்களும் , எதிர்பார்ப்புகளும் , பலவாக வேறுபடும் போது, அது அவருக்குத் தெரிந்த போதிலும் அதை மார்க்ஸிஸம் சரிசெய்துவிடும் என்று அவர் நம்பினாலும் அந்த முரண்களும் தனி நபர் ஆசைகளும் இல்லாமலாகி விடுவதில்லை. அவரவர் கவிதவமகமும் , ஒருமித்த செயல்பாட்டில் கிடக்கும் பிராபலயமும் இல்லாமலாகி விடுவதில்லை. அவரவர்

தனியாகவும் சரி, கட்டடாகவும் சரி, தம் பிம்பத்ததை வளர்த்துக் கொள்வதிலையே கருத்தாக இருப்பார்கள் போலும். போலும் என்ன?. அது தான்

இத்தொகுப்பில் உள்ள கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் ஞானியுடையனவே. அவ்வப்போது எழுதியவை. வானம்பாடி இயக்கம், வானம்பாடி கவிஞர்களோடு ஞானியின் உறவுகள். வானம்பாடி இயக்க கவிதைகள், கவிஞர்கள் பற்றிய ஞானியின் மாறிவரும் அபிப்பிராயங்கள், இவரது எதிர்பார்ப்புகள் என வானம்பாடி இதழ்கள், பின்னர் வானம்பாடி கவிஞர்களிடமிருந்து ஞானி விலகியதும் அதன் விளைவாக தன் தரப்பைச் சொல்லுமுகமாக அவர் வளையிட்ட வளையி என்ற பத்திரிகையில் வளையிந்தவை, வானம்பாடி இதழ் தொடங்குமுன் பிம்பொழில் இலக்கிய வட்டத்தில் பரிமாறிக் கொண்டவை என 1971 முதல், 2010 வரையிலான ஞானியின் மார்ச் ஸிஸ்தத்தில் தோய்ந்த கவிதைப் பார்வை இத்தொகுப்பில் நமக்காகக் கிடக்கின்றன. இது ஏதும் 40 வருடகால தொடர்ந்த பதிவுகள் அல்ல. வானம்பாடி கவிதைகளின் தொகுப்புக்கு ஞானி எழுதிய முன்னுரை இதில் இல்லாதது பெரிய குறை. இரண்டாவது வளையிச்சங்கள் ஏன்னும் தொகுப்புக்கு நான் எழுதிய விமர்சனம் திறிகள் இதழ் 4 1975-ல் வளையானதை வதைத்துக் கொண்டு அனுமானமாக வளையிச்சங்கள் 1974-ல் வளையிந்திருக்க வேண்டும். ஆக, ஞானியின் வளையிச்சங்கள் அறிமுகக் கட்டுரையை 1974 அல்லது 1975 எனக் கொள்ள வேண்டும். இத்தொகுப்பில் உள்ள ஞானியின் கட்டுரைகளையும் அது சார்ந்து ஞானி கொடுத்ததுள்ள மற்ற கட்டுரைகளையும் கால வரிசைப் படுத்துதினால், 1971, 1975, 1978, பின் ஒரு தாவல் 1994, பின் மறுபடியும் இரண்டு தாவல்கள் 2001, 2010. இதை பெரிது படுத்துவதில் அர்த்தமில்லை. ஞானி எப்போதெல்லாம் வானம்பாடியுடனான தன் உறவாடலகைக் கொள்ள நேர்ந்ததோ அவற்றையெல்லாம் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். வளையிச்சங்களாகக் காண அறிமுகக் கட்டுரை தவிர. அதில் அவர் வானம்பாடிக் கவிதைகளை வகை உற்சாகத்தோடும், எதிர்பார்ப்போடும் புகழ்ந்து வரவேற்றுள்ளார்.

ஞானி எதையும் மறக்கவில்லை. தான் உறவாடியதும், பின்னர் ஒதுக்கி விலக்கப் பட்டதும் ஆன காலகட்டத்திலும் இப்போது முப்பது வருடங்களாகப் பின் தன் சிந்தனை அவற்றில் தோய்ந்து விடும் போதும் அலைமோதும் முரண்கள் எதையும் அவர் மறக்கவில்லை. தமிழ்ச் சபிழலில் இது மிகப் பெரிய விஷயம். ஆனால் இம் முரண்கள் பற்றிக் கவலைப்படாத, அது பற்றி பிரகஞ்சையே இல்லாதவர்கள் எல்லா தலைமுறைகளிலும் உண்டு. அவர்கள் தமக்காச சாதகமானவற்றையே கண்டு உற்சாகம் ததும்ப ஆரவாரத்தில் ஆழ்வார்கள். ஒன்றை வதைத்துக் கொண்டு அதற்கு எதிரான முன்னதை அலட்சியப் படுத்தி எறிந்து விடுவார்கள். கருத்துக்கள் மாறும் தான். ஆனால் முன்னர் கொண்ட கருத்தையும் கபறி, பின்னர் நிகழ்ந்த மாற்றத்தையும் சொல்லி, மாற்றத்திற்கான காரணங்களையும் சொல்ல வேண்டும். அது தான் நரேய கருத்துலகின் பண்பாகும். இல்லையெனில் அது நரேயைற்ற சந்தர்ப்பவாதம். அது அறிவுலகையோ, இலக்கிய கலை உலகையோ சார்ந்த தல்ல.

ஞானியின் முரண்கள், அவ்வப்போதைய உணர்ச்சி வசப்பட்ட முரண்கள். என்றும்,

அவரூள் நிலவும் கழப்பமான மனநிலையோ என்றும் ஒரு அல்லாடல்.. 1970 களில் அவர் கருத்துக்களில் காணும் முரண்கள் தான், 2010-ளிலும் காணும் முரண்கள். சில சமயம் "இப்போதகைக்கு தட்டிக் கொடுப்போம், இல்லையெனில் வளர்ச்சிகடும்," என்ற ஆசிரிய/பற்றோர் மனோ பாவமாகவும் இருக்கலாம். ஞானி அடிக் கடி சொல்லும் தாரக மந்திரம் மார்க்ஸிஸம். அவர் விவாதிக் கும் எப்பொருள்க்கும் அடித்தளம் மார்க்ஸிஸம் எனும் மந்திரச் சொல் தான். 1971 லும் சரி, 2011 லும் சரி. 1971 லயே ரஷ்யாவிலும் சரி, சனாவிலும் சரி, மார்க்ஸ் என்ற பெயர் மறையத் தொடங்கிவிட்டது அல்லது மறந்து விட்டது.. 1971-ல் ப்ரஷென் யவேம் சரி, மாவோவும் சரி மார்க்ஸ் என்ன, லெனின், ஸ்டாலின் பெயர்களை உச்சரித்ததாகக் கட்ட பத்திரிகைகளில் படித்த நினைவு எனக்கில் லை ஒருத்தர் க்ருஷவேதை திட்ட, இன்னொருவர் தன்னையே மூதன் மபை பட்டுத்திக் கொண்டார். மோ சேதுங் சிந்தனைகள் கையில் இருக்கவேண்டும். எப்போதும். ரயில் ஓட்டினாலும் வயல்களில் நாற்று நடடாலும். நம்மீர் கம்யூனிஸ்டுகளே கட்ட மார்க்ஸை அடியோடும் மறந்தாயிற்று தா பாண்டியனோ, ஜிராமகிருஷ்ணனோ மார்க்ஸ் பெயரை உச்சரித்து எத்தனை தலமூறகையிற்று என்று களேங்கள். இன்று கம்யூனிஸ்ட் அரசே எங்கும் இப்பிவலகில் இல்லை. சனாவிலும் சரி, ரஷ்யாவிலும் சரி. நிலவுவது மூதலாதித்துவம். மந்திரிகளே திரூட்டுச் சொத்து சேர்த்துக் குற்றத்துக்கு உயிரிழக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டின் இவ்விரு கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களும் அதிகம் பசே நான் கட்டே தது அவர்கள் சாரந்திருக்கும் கட்டணியைப் பொருத்து எதிர் அணி கட்டணியின் ஊழல் பற்றித் தான். இவர்கள் கவலை எல்லாம் தமக்குக் கிடக்க விருக்கும் பதவி வாய்ப்பு பற்றித் தான். ஏதோ ஒரு சட்ட/நாடாளுமன்றத்தின் உறுப்பினர் நாற்காலி. மார்க்ஸை மறந்து எத்தனையோ ஜன்மங்களாயிற்று. ஆக, ஞானி ஏதோ உலகத்தில் தான் இன்னமும் இருந்து வருகிறார். மார்க்ஸிசத்தில் கால் பதிக் காதவர்கள் என்று ஞானி அன்று குற்றம் சாட்டிய சிற்பி, ம. மதே தா தமிழன் பன்னோன்றோர் வாழும் வாழ்க்கையும் கொண்டுவள்ள பார்வை வறூ. இல்லாத ஒரு மார்க்ஸிசம் கற்பனையான ஒன்று யாரை கடதைத் திறேறியது?

அந்த மார்க்ஸீ யத்தகை கொடியில் வரந்து வதைத்துக் கொண்டு கம்யூனிஸ்ட் என்று பெயர் சொல்லிக் கொண்டு கட்சி யதசே சாதிகாரம் செய் தப்ரஷென்யவே நாடும் கடத்திய சால்செனிட்ஸின் பற்றி ஒரு இடத்தில் பசேும் போது ஞானியின் சகா, ஜன்சுந்தரம் அவர் எழுதிய Gulag Archipelago எனும் ரஷ்ய கட்டாய வலைதை தளங்கள் எனும் சிறை மூகாம்களில் தள்ளப்பட்டுவோர் அனுபவிக் கும் வாழ்க்கையின் கொடும்பை பற்றி ஜன்சுந்தரத்திடமிருந்து என்ன எதிர் வினை வருகிறது? தசேத்துரோஹி, எகாதிபத்தியத்துக்கு தன்னைய அடிமபை பட்டுத்திக் கொண்டவர் ரஷ்யா அவரை நாடும் கடத்தியது மனிதாபிமான செயல். பிறகு இந்த இடத்தில் லெனினின் மறேக்கோள் உதவுகிறது ஜன்சுந்தரத்துக்கு. "நீங்கள் சூதந்திரத்தையும் ஜன்நாயகத்தையும் பற்றி இடவிடாது பசேுகிநீர்கள் இது வறும் ஏமாற்று வலை. வறும் விளம்பர போர்டும். உங்கள் ஆவசேம் நீ சத்தனமானது. உங்களது கல்வி, பண்பாடும் பெருநோக்கு எல்லாம் வறும் விபச சாரத்திற காகத் தான். ஏனெனில் நீங்கள் உங்கள் ஆன்மாவை வறிகிநீர்கள்....." (பக்கம் 172).

வானம்பாடி இதழ் நின்றதும், ஞானியும் அவரது நண்பர்கள் ஜன்சுந்தரம் பன்னோன்றோர் கட்டடாகத் தொடங்கியதுதான் வளேவி. அதில் தான் ஞானி என இரண்டு

கட்டுரைகளைக் க்கு அவரது பதிலைப் பிரசுரித்துள்ளார். வானம்பாடி தொடங்கும்முன் பிம்பொழில் வட்டத்தில் இளமுருகு என்னும் அன்பர்/கவிஞர் பசீயதன் சூருக்கத்தலை ஒரு கடிதத்தில் சொல்கிறார் ஞானி.

“தாக்ரிலிருந்து விரிவான மறேக்கோள் காட்டி (இளமுருகு) சொன்னது கவிதை உணர்ச்சியின் மொழி இது இவ்வாறு என மனதில் தோன்றுகிறது என்பதைக் கவிஞர் எடுத்துரைப்பது கவிதை. நரேடயாகக் கற்றமுடியாததற்கு கவிதை மொழி, உணர்ச்சி மொழி பயன்படுகிறது. எல்லையற்றது பற்றி எல்லையுடைய சொற்களைக் கொண்ட விளக்க முடியாது அப்போது எல்லையைக் குட்பட்ட மொழியை உட்படுத்து தவேயாகிறது. இதற்கு உருவகம் தவேயைப்புகிறது..... (இப்படி நிறைய சொல்லிக் கொண்டே போகும் இளமுருகு கட்சையில் இவ்வாறு முடிக் கிறார்.)

“இலக்கியத்தில் இசையும் ஓவியமும் கலக்கின்றன. சொல்லுக்கு அப்பாற்பட்ட அழகைச் சொல்லுக்குள் நிலை நிறுத்த இவ்வை தவே. ஓவியம் உடல், இசை உயிர்”

இதைப் படிக்கும் போது எனக்குத் தோன்றியது, இந்த இளமுருகு, இந்த கட்டத்தில் எப்படி வந்து சிக்கினார்.? எவ்வளவு நாளாகக் கு இவர் தாக்குப் பிடிக்க முடியும்? என்று எனக்குள் ஒரு சந்தேகம். இது வறும் மாயாவாதம் என்று ஞானி தீர்மானிக் கிறார். அதற்கான அவரது காரணங்களும் சொல்கிறார் தான். அதன் பிறகு அவர் சொல்கிறார். “இளமுருகுவின் கருத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது ஒன்றும் இல்லையா என்று கேட்கலாம். முதலில் மாரக்ஸீ யத்தில் காலின் நிறுவணை.. பிறகு இச்சோதனைகள் செய்து பாரக் கலாம். படிமங்கள் அழகு சரேப்பவை. ஆகவே அவை தவே. என்ற முறையில் அவர் கருத்து அமையுமானால் நல்லது. ஆனால் படிமங்களாகக் கே மரியாதை முழுதும் என்பதை நாம் ஏற்புறக் கில்லை..... அப்படியானால் தாக்ரையைப் பற்றி என்ன சொல்கிறாய் என்று கேட்கலாம். தாக்ரையைப் பற்றி மிக விரிவாக ஆராய்வு செய்யவேண்டியது. நிச்சயமாக தாக்ரீ ஒரு மதே. கவிஞர்க்கு வழிகாட்டி. மதே. ஐயமில்லை. தாக்ரையை நாம் முழுமையாக எடுத்துப் பாரக் கவணை.. கடினமான நீண்ட கால பணி. மாரக்ஸீ யம் தாக்ரையை சரிக் கும் ஆற்றலுடையது. நமக்கு தாக்ரீ வழித்துணையாகக் கூட இருக்கலாம். வழிகாட்டியாக முடியாது.(பக்கம் 146-47) கட்சி இரண்டு பாரக் களபை பாரக் கவும். முதலில் அவர் ஒரு மதே. கவிஞர்க்கு வழிகாட்டி. கட்சி வரியில் அவர் வழித்துணையாகக் கூட இருக்கலாம். வழிகாட்டியாக முடியாது.

இது தான் ஞானியிடம் ஆரம்பத்திலிருந்து காணும் குழப்பம். குழம்பிய மனநிலையை நான் முரண் என்று தவறாக எடுத்துக் கொள்கிறேனோ என்னவோ தரெயவில்லை. ஏன்? அவர் எல்லாவற்றையும் முன் வைத்து விடுகிறார். முரணாக இருப்பின் அது தரெயாதவாறு வட்டிக் கழித்து ஏதும் செய்வதில்லை. இதில்லாம் ஆரம்ப காலத்தில் ஞானிக் குத் தரெயவில்லை. அல்லது தரெய்தும், இப்போது அதையெல்லாம் சொல்லி,

